

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 60 kr. egy hóra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő

Koncz Ákos.

Kiadó s laptulajdonos.

Kutasi Imre

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).

Adóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).

Hirdetések a legmerészebb árszámítás mellett vételnek 1/2

Egyes szám 4 kr.

A szabadelvű párt.

Irta: C. Aur. Philopatris.

Debreczen febr. 25.

Különös egy párt ez! Annyit változott, annyi metamorfózison ment át, — és mégis 30 év óta e párt egy és ugyanaz. Mert egy és ugyanaz a Deák-párttal. A Deák párt első elgyöngülése óta nagy erőfeszítést fejtettek ki vezérferfiaink, hogy e pártot az adott viszonyokhoz képest reorganizálják és kormányképesse tegyék. Azt mondják az ellenzéki pártok, hogy óriási felelősség nyugszik ama párt vállain, mely hosszú békekorszakban szakadatlanul és zavartalanul bírta s kezelte a hatalmat, nemcsak bírta, de expropriálta és ahhoz a vezérő kormányférfiakkal együtt görcsösen ragaszkodott és szűkkeblű féltékenységgel zárt ki belőle minden pártot és lehetetlenné tette a korona bizalmát irántuk mindmáiglan. De az ellenzék a rendelkezésre állott erőket, a feltorlódt nehézségeket s e kettő alapján a felelősséget nem igazságosan bírálta el. Mert egyoldaluan fogta fel a helyzetet és mindent pártja szemüvegén nézett, ritkán volt ítélete objektív és méltányos. Néha megdöbbenő bírálatokat hallottunk, olyanokat, minők ritkán hangzanak el, ha ellenség ellenséges szándékkal kormányoz. Kétségbe vontak a pártban és kormányban minden nemes szándékot és hazafiaságot. Párturalom és kizsákmányolás vádjá hangzott fel minden oldalon,

mintha a szabadelvű párt konz- és zsákmanýra alapított politikai konzorcium és kormányaink a világ legkorrumpáltabb kormányainak példányszerű kiadásai lettek volna. Az egyes vezérő férfiakat és minisztereket a lovagiasságon, köztisztességen s a társadalmi művelésen alul eső modorban és hangon támadták, epésen, durván sárba rántva, mintha megengedhető s jó izléssel és igazságérzettel összeférő volna a magáról megfélekedett léleknek ily öntetszelgő kifakadásokban véges-végtelenül kéjelegnie. És most, midőn az utolsó választásoknál megapadva kerülnek e pártok a parlamentbe, csodálkoznak s nem veszik észre, hogy ők készítették rá elő a talajt s maga a kormány vagy éppen Bánffy egyedül ezt megeselekedni nem lett volna képes, ha az ország rokonszenve az ellenzék felé hajlanék. De a kik a parlamenten kívül állanak és részrehajlatlanul bírálnak, igazabban és alaposabban ítélik meg a parlament viselt dolgait, mint azok, kik benne ülnek s gyakran énjök vagy legalább is pártjuk bálványozásába vannak merülve.

Midőn az ellenzék bírálatait a szabadelvű pártól elhangzani halljuk, egy megfoghatatlan tünemény ölik szemünkbe, önkéntelenül megdöbbenünk s azt kérdezzük magunktól: Hogyan lehetséges az, mily véletlen eredménye, hogy a nagy szabadelvű párt, melyben benn van, s melybe beleválaszt az ország színe-java, csupa

jellemtelen, szennyes, korrumpált, venális emberekből áll, ellenben minden ellenzék a legkristályosabb, tiszta, hozzáférhetlen, korrekt és kiváló hazafiakból? A választókban van-e itt a hiba, vagy a választottakban? Vagy mindkettő annyira súlyed erkölcsileg, hogy csak a rosszat termi meg? Ugy hát alig van kilátás, hogy ez ország az egészség útjára menjen át, még azon kedvező esetben sem, ha az ellenzék jut kormányra! Ide konkludál minden argumentatíójuk!

Az utolsó évtizedekben láttunk megvesztegetett s beszennyezett kezű kormányokat Európa több államában. Hogy nálunk csak egy ilyen is találkozott volna, nem állítható. De jaj is volna ennek az országnak, ha ezt a pártatlan szerencsés órá, melyet az 1867. megnyitott, ily erkölcsi fogyatkozások vagy a politikai morál egyéb betegségei szennyeznék be! De azt is láttuk és azért illő nyíltan elismernünk, hogy eddigi kormányaink, mindannyian legjobb tudásuk szerint hazafias buzgalommal, önzetlenül, sőt egyesek pártatlan önfeláldozással és erőfeszítéssel igyekeztek tehetségeiket s idejüket a haza javának szentelni.

És hogy a szabadelvű párt a tehetségeket, a tiszta jellemeket, a munkabíró erőket, a megszülemllett hazafias szellemet nem nélkülözi. ugyan ki merné tagadni? Csak az, ki minden honfiu erényt magának expropriált. És hogy többsége jogos

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA.

Hűtelen.

Irta: Maurice Leblanc

Ép a midőn elindulni akartak, hogy a színházba menjenek, így szólt Louise a férjéhez:

— Akarsz kedvemben járni, Marczel? Menj egyedül, én egy kissé fáradt vagyok. Marczel ellenkezett. De minthogy a jegyek már váltva voltak ráállott. Elment egyedül.

Egész este rossz kedvű volt. Silánynak találta a darabot, hitványaknak az előadókat, kényelmetlennek a támlásszéket. szóval semmi se volt inyere.

Nem is bírta ki tovább két felvonásnál. Mikor a függöny másodsor legördült, kirohant a színházból és egy kocsiába vetette magát.

Langy tavaszi szellő fujdogált. Sétára kapott kedvet.

A porte Maillotnál leszállott a kocsirol és gyalog lépkedett hazafelé.

Vigan közeledett házukhoz; előre örült, hogy meglepi Louiset. Hisz annyira szeretik egymást!

De midőn lágyan esendben belépett a szobájukba, egy férü árnyát látta kiosanni az ebédlöbe nyíló ajtón.

Azt hitte, tolvaj jár a szobában és megfékezvén indulatát, utánna rohant annak az árnyak.

Az az árny már odalenn volt a kertben, átugorván a korlátot. S a kert kis kapujánál, mely a szomszédos utcára nyílt, szolgájuk, Eduárd, állott lámpással a kezében, világítván a tolvajnak. Ez meglepte Marczelt s felébredtetten benne a gyanut.

Marczel megértette, hogy a felesége megcsalta.

A fájdalom félőrültté tette. De volt anynyi lélekjelenléte, hogy elbujjék, míg a szolga elhalad előtte a házba menet. Akkor odafutott a kis kertajtóhoz. Nála volt a kulcsa. Kezei reszkettek: alig tudta jól beleilleszteni a zárba a kulcsot. Felpattant az ajtó.

A kapu előtt egy lélek se. Végig futott a szomszédos szűk utcákon. Senki.

Visszatért. Körüljárta a házat. Aztán belépett a kapun.

Az a séta kissé lecsillapította. Erősnek érezte magát, hogy megbüntesse a bünös asszonyt.

Felment a lépcsőkön. Belépett az asszony hálószobájába. Louise ágyában aludt. Ez megzavarta a férjet. Érezte, hogy az asszony csak színleli az alvást. A esend megbontotta azt az ünnepies, tragikus hangulatot, melyet beléptekor Marczel öltött.

Közeledett az ágyhoz. Remegett. Ott feküdt a gyönyörű asszony előtte. Vállairól lecsuszott a takaró. A fehér hús láttára elfogta a düh.

Megvillant agyában a gondolat, hogy megöli az asszonyt. Kire gondol most ez az asszony? Mert nem alszik, nem alszik, azt érezte, tudta.

A férj lelki ereje lankadni kezdett. Képtelen volt rá, hogy valamire elhatározza magát. Futni akart ebből a szobából. Kirohant. Egy másik hálószobába sietett, mely rendszeren a vendégeket fogadta be.

Mintha idegei megbomoltak, összekuszálódtak volna. Nyomorultnak érzi magát, nyomorultnak és megalazottnak. Leroskadt az ágyra s hajnalig zokogott...

Reggelineél egybelettek. Marczel el volt szánya, hogy szólan fog. De Louise kérdő először:

— Miért feküdtél le egyedül?

Az asszony arcának búskomor kifejezése és szavainak egyszerűsége kínosan hatottak Marczelre. Milyen komédiás! A férj dadogott:

— Te aludni tértél... Én... én nem akartalak...

— Igaz! felelt az asszony — olyan fáradt voltam.

Ez még jobban felingerelte Marczelt. Hát egyre hazudik, egyre csal. Oh! nem tudja, hogy aljassága már nem titok! Nem titok! Durván válaszolt:

— Hát majd áthelyezem az ágyamat egy másik szobába!

— Marczel!

— Igen, igen! Akarom. Már régen ez a szándékom.

S ez volt a jövő kezdete. E naptól fogva minden megváltozott annál a háznál. A férj szótlan, kegyetlen igazságtalan és türehtelen lett. Nem bírván megnyugodni a megcsalásban, kinozta az asszonyt. A féltékenységgel ke-

alapon áll, ki volna elég bátor kétségbe vonni? Bizonyára csak egy oly párt, mely magának vindikálja a többséget s azzal dicsekedhetik, hogy az ország hangulata, érzelmei és közvéleménye feléje hajlanak s ha ezeket jogtörő módon és eszközökkel el nem nyomják, föltétlenül mellette nyilatkoznak.

De létezik-e s melyik az a párt? Aki elfogulatlanul vizsgálta az ország különböző vidékeit és kémlelte hangulatát, nyugodt lélekkel kimondhatja, hogy nincs. Azért csak a tulzás szertelensége nyert kielégülést — az igazság rovására, mikor az ellenzések e többséget a parlament megnyitásával oly erős kiszínezéssel kitogásolták, felirataikban a korona előtt bevádolták s maguk közt könnyű szerrel elítélték. Ha a tényállás igazsága szerint mérlegeljük a jelen helyzetet, ha a párttekinetek békéből kibontakozunk, kénytelenek vagyunk elismerni, hogy a szabadelvű párt ezuttal is jogosan bírja a többséget, jogosan ad kormányt az országnak s nincs párt, mely kivüle a többséget megtudta volna szerezni, ha a szabadelvűpárt egy fillért sem költ is, ha egy katonát sem mozgósít is. Az ellenzések közül egyik sem bírja az ország egyetemes rokonszenvét, legalább oly mértékben semmi esetre sem, hogy ez idő szerint többségre számíthatna. Ez oly szembeszökő, hogy csak az elfogultság és egyoldalúság ítélhet másképp. Pedig saját gyöngeségét bevallani sokkal lovagiasabb, mint tehetetlenségében a lehetetlenre vállalkozni. De viszont kétségtelesen hármasra a kötelesség, hogy óvakodjék bármit is kezdeni és keresztülvinni — pártszempontból vagy pártérdekből, mi nem a haza igazi érdeke. Legérősebb bástyája a jelenben s megdöntetlen igazolása a jövőben mindig az

gyetlenségekre ragadta. Majd nem engedte sétára kimenni az asszonyt. Majd midőn az asszony hazatért, faggatás alá fogta és kizokolta folytonos, izgatott kérdéseivel. Az utczákon titokban követte. De nem látott semmi feltűnőt, Minden vendégüket gyanúsított. Talán vetélytársának kezét szorongatja, midőn vendég-barátjával fog kezét. Talán legjobb barátja az a nyomorult? Mindenkire haragudott. Mindenkivel összeveszett. Nem is jött többé hozzájuk senki.

Külön szobában lakott. Sohase kereste fel a felesége szobáját. Soha se csókolt meg az asszonyt. Nem illette nyájas beszéddel, nem váltottak hétszámra bizalmas szót.

De a fájdalom egyre boszura ösztönözte. Mivel álljon bosszút? Meglelte az eszközt. Szeretőket tartott. S az asszony szemeláttára. Sok pénzt költött az asszonyokra. Az utczán járt kelt velük. Elhaladt velük a háza ablaka alatt, hogy az asszony lássa felülről. Éjjeleket távol töltött. Lóversenyre, színházakba járt a szeretőivel és névtelen leveleket irt Louisenak melyben tudatta, hogy szeretői vannak.

Az asszonyt szinte kihozta a sodrából ez a viselkedés. Gyakran panaszkodott, de Marczel ügyet sem vetett szavaira, nem válaszolt. Ha pedig az asszony nem hagyta erre sem abba a beszédet, szeméibe tekintett a feleségének és minden szót külön hangsúlyozván, mondá:

— Ugy teszek, a hogy én akarok. Ha nem tetszik, ime, nyitva van az ajtó.

Erre az asszony nem mert válaszolni. Nem volt hozá ereje. A beszéd fonala megszakadt.

Tíz esztendeig éltek így. A férj engesztelhetetlen, az asszony elgyengült. Mind gyen-

lesz: ha mindent forró hazaszeretetből bölcsen kezd s önfeláldozásig menő buzgalommal és erélylyel hajt végre.

A hunyadi levéltár. A képviselőház közoktatási bizottsága Csáky Albin gróf elnöklete alatt tartott mai ülésén tárgyalás alá vette a Hunyadi-levéltárnak a bajor állami levéltárból való megszerzése ügyében a vallás- és közoktatásügyi miniszter jelentését.

Teleki Sándor gróf jegyző főlemlíti azokat a kísérleteket, a melyek a Hunyadi-levéltár megszerzése érdekében történtek, míg végre a király engedelmével a közös pénzügyminisztérium és a császári és királyi udvari és állami titkos levéltár tulajdonában levő baviárkat, valamint a nemzeti muzeum a Bajorországra vonatkozó kéziratos okleveleket a müncheni állami levéltárban őrzött Hunyadi-oklevelekkel kicserélte. Ezek az oklevelek az országos levéltárba jutottak és kiegészítő részét teszik a II. József által 1786-ban ajándékozott 1166 darabból álló Hunyadi-levéltárnak így a magyar történelmi kutatásnak anyagát örvendetesen növesztvén. A nemzeti muzeumot viszont az országos levéltár anyaggal kárpótolta. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter kifejtette a mai ülésen a csere előnyeit és hódolattal emlékezett meg ő felesége atyai jóakarataról, a mely lehetővé tette, hogy a királyi udvari és állami titkos levéltár anyagának minden vizontszolgálat nélkül való átengedésével Magyarország a történetére vonatkozó becses gyűtemény birtokába juthatott. Kammerer Ernő felszólalása után, a melyben Csáky Albin gróf és Wlassics miniszter fáradozásait köszönte meg, a bizottság elhatározta, hogy a jelentésnek jóváhagyólag való tudomásul vételét ajánlja a Háznak. A jelentés előadásával Teleki Sándor gróf bizatik meg, az egyetemi építkezésre vonatkozó törvényjavaslat előadójának pedig Papp Samut választották.

Külföldi hírek.

(Az angolok Meneliknél.) Több angol tiszt utazik Menelikhez a királynő sajátkezüleg irt levelével. — (Az amerikai és spanyol viszály.) Az egyesült államok elnökét felhatalmazta a szenátus, hogy

gőbb és erőtlenebb lett Louise. Hónapokon át nem hagyta el a szobát.

Egy napon Louise nem kelt föl ágyából. Eljött a vég.

Mikor a pap már eltávozott, ráadván az utolsó kenetet, az asszony magához intette Marczelt. Elhaló hangon mondá:

— Bocsás meg... Ha tán fájdalmat okoztam valaha neked... Nem akarom... tudtom ellen...

Ez a kérés elérékenyítette a férjet. De miért hazudik még most is? Miért ez az álszenteskedés a sir szélén. A férj nem válaszolt.

Az asszony újra szólott:

— Ölelj meg...

Marczel már azon volt, hogy föléje hajoljon s bocsánatképp homlokon csókolja. De nem bírta megtenni. Az emlékek elretentették.

Csak az asszony fejét karolta át s magához szoritotta.

Az asszony meghalt.

*

Buskomorság fogta el Marczelt, mikor már meghalt az asszony. Érezte, hogy az asszony szívében az ő szerelmének is jutott egy kis zug. Uj! nem szerelem volt, csak megszokár. Vagy tán hála házasságuk boldog napjaiért.

Kezdte bántani a lelkiismeret. Hiszen ő ölte meg az asszonyt, lassan, lassan. Talán tulságos volt e büntetés egy pillanatnyi megfedekezésért.

Az emlékezés ettől fogva nem a bünt s a fájdalmat idézte fel, hanem a boldogságot, Louise szépségeit és bájait. Mindezt ő puszt-

a hadihajókat a kubai tengerparti városok bombázására utasíthassa, ha a fogva levő amerikai állampolgárokat szabadon nem bocsátja. — (Bulgária fegyverkezik.) Mint a Balkán-ügynökség jelenti, biztosra vehető, hogy ma megkötötték a Creuzot-Camettele egyesült fegyvergyárral a szerződést. A szerződés három hegyi ütegről (18 ágyu) és 48 várágyuról szól, a melyek között néhány 15 cm. es ágyu is van. ezeket tábori ágyuknak is lehet használni. A vételár 1,250.000 frt. Valószínű, hogy 15 új üteg számára, mint előbb, Kruppnál szerzik be a löszereket.

Országgyűlés.

Debreczen, február 25.

A földmívelési vitát ma maga a miniszter Darányi Ignác szötte tovább, felelvén Boda és Rigó tegnapi felszólalására.

A következő tételnél Károlyi Sándor gr. védekezett az ellene felhozott vádakkal szemben. Hogy milyen az ő humanizmusa, arra ő nem reflektál, mert saját ügyében ő bíró nem lehet. Ellenben polemizál előbb Heltai Ferenczel, azután Tisza István gróffal, a kiknek vele szemben felhozott vádjait, főleg pedig állítólagos merkantil irányukat igyekezett czáfolni.

A tételt különben elfogadja.

Az élénk figyelemmel és helyesléssel fogadott felszólalás után Asbóth János beszélt, majd Rosenberg Gyula reflektált ideáján a buzakiviteli prémiumnak kritikájához. Azok után a miket Tisza István gr. ebben a kérdésben elmondott, szinte felesleges ideájának védelmére még több szót is vesztegetni. Ezért csaknem kizárólag Polónyi beszédével foglalkozott.

— Kár! Nem érdemes! — hangzott a jobbfelelről.

Rosenberg Gyula azonban e biztatásnak ellenére elég világosan demonstrálta, hogy Polónyi beszédében minden egyéb volt, csak szakismeret nem s ennek tudandó be az a derűtség, a mit hatásul aratott. Arról szól, hogy felszeg fejtegetésével az osztrákok malmára hajtotta a vizet, meg egyszerűen kómikussá tette magát.

Miután meg Zichy Jenő gr. szólott Tisza István gr. reflektált Károlyi Sándor gróf iménti beszédére. Mindenekelőtt konstatalja,

titotta el. S vissza sirt a lelke a tiz esztendő elveszett üdvösségeért, gyönyöréért szerelméért.

Boldogtalan volt, nagyon boldogtalan. Visszavonult a világtól, s csak nagy ritkán hagyta el lakását. Elvadult érzelmei; haragos, ingerült volt folytonosan.

Egy reggel az utczán találkozott avval az orvossal, a ki Louiset is kezelte. Régi jó barátja volt az orvos. Elvitte magához egy kis beszélgetésre.

Asztalhoz ültek. S beszélgettek a halott asszonyról. S az orvos nem győzte dicsérni a megboldogultat. S evés közben ez beszélte ay orvos Louiseről;

— Oh! ha ön tudná, mennyire szerette Louise! Sose felejttem el azt az éjet, a melyen hirtelen hivatott a szolgálja által. Tizenegy-tizenkét eszdenedeje lehet... Hozzásiettem. Köhögött, nagyon köhögött. Szinte fnytogatta a torkát. S így szólt hozzám: Orvos ur, nézze itt, itt, a mellem nagyon fájn. Nem akarom, hogy Marczel megtudja... Marczel minden pillanatban hazatérhet. Kérem, menjen a kertajtón... Megnyugtattam, S a jó asszony elaludt. S én titkon, lopva távoztam a kis kertajtón, mint egy tolvaj... De az Istenért mi baja van? Beteg?

Marczel félig felemelkedett szekéről Reszkető ujjával a szék karjaiba fogózott Körmei belevájódta a karfa bőrhuzatába. Szemei forogtak mint az örülté. Fogai összevesztek; álla görcsösen meredt előre. S rekedt hangon vadul rikoltá:

— Ön volt az az ember? Orvos! Ön volt az az ember! És Louise aludt... Iganán aludt!... Aludt...

csak szürke unalmas felhők és nem vékony bajuszu fiatal emerek uszkálnak és így szól magában :

— A szemtelen. Még fixiroz. Az gyalázatos még megáll és úgy bámul reám. Fúj! Számba se veszem!

Ezzel mélyen megvető tekintettel nézi végig a flasster-trubadurt, a ki nyugedtan cigarettát csavar és még mosolyog is rá!

Az asszony összeráncolja a homlokát, gunyra bigyeszti a száját és olyan formán mozgatja az ajkait, mint mikor az ember azt mondja :

— Majom!

Aztán ott hagyja a fiatalembert is, a szürke eget is, az utcát is, az ablakot is.

Am másnap ismét ott van a majom. Az asszony már mulat rajta. Nevetséges figura — gondolja magában, rá se tekint, csak a szembe levő ház frontját nézegeti, a hol nincs semmi nevetséges.

De végre is jobb látni egy mulatságos urat, mint egy ostoba falat. Oda-oda pislant és a mint megkezdé szokni az ifju ur arczatának körvonalait, nem is találja olyan majomnak, sőt nem is szemtelen, ha jól meggondoljuk a dolgot. Azonban bolondság vele foglalkozni... Nem is nézte hát tovább, de későbbre tudta elfelejteni, annak a lurkónak a képét. Azt pedig épen nem akarta gyanítani, hogy mi czélből kuncsorog az ablaka alatt.

Harmadnap az asszony szinte várta azt a bizonyos órát. Kitekintett az utcára és rajta kapta magát, hogy boszankodik. Ki tudná megmondani, hogy miért, hisz az utcán csupa ismeretlenek jöttek, mentek. Nem boszantotta tolakodásával a ficzkó. Es mégis haragos volt a szép övegy. Durczásan hányt vetett és kitekintett az utcára, de a vékony bajuszu szemtelen majom nem volt sehó.

— Ej — kiáltott fel, — mégis csak elmaradt hát! Csakugyan szemtelen fráter.

Szöllőssy János meghalt.

Debreczen, február 25

A vármegye-háza homlokzatán szomoruan leng a fekete lobogó, hirdeti, hogy Hajdúvármegyének gyásza van, Szöllőssy János tisztifőügyész meghalt.

A megboldogult halálhíre villámgyorsasággal terjedt ma reggel a városban s mindenütt a legnagyobb megdöbbenést keltette, mert az elhunytban mindenki a minta jellemes férfit becsülte és szerette. De nemcsak ez volt Szöllőssy János, hanem a legjobb, legszeretőbb, odaadó férj, családapa s a legönzetlenebb kolléga is, a kit, a kik ismerték mindannyian nagyon szerették. Társaságának mindig kedvence volt. Elhunyt a megboldogultban a kiváló jogász s hivatalnok is, a kinek pontossága, lelkiismeretessége példányszerű volt.

Szóval olyan embert sodort el a kéréletlen halál, a kinek sikerült a maga számára mindenfelé a legnagyobb becsülést s tiszteletet kivívnia.

A halál oka.

Deczemberben, a különben daliás termetű férfi, a ki a mult évi hódoló diszfelvonulás alkalmával még Hajdu vármegye bandériumát vezette el ő felsége előtt, meghült s ennek következtében difteritist kapott, a mely betegsége sokáig az ágyhoz szegezte.

Mihelyst egy kissé jobban érezte magát a megboldogult, kezelő orvosa dr. Losonczy Álmós intése daczára, azonnal hivatalába sietett, hogy ottani teendőit pontosan elvégezhesse, mert munkáival mindig a jour szeretett lenni.

Nem hallgatott az orvos intésére s mert erősen bizott erős természetében, azt remélte, hogy csakhamar kiheveri betegségét. Azonban nem úgy történt, hanem egy újabb hülés járult a lappangó betegséghez s most már nehézetesen kellett újból ágyba feküdni, a honnan azután többé nem is kelt fel.

A difteritist át ment a vérébe, vizkórt is kapott hozzá, a mely azután a hatalmas szervezetet rövid idő alatt teljesen tönkre tette. Vasárnap már nagyon rosszul volt s lehozatták a fővárosból Dr. Korányi Frigyes, a ki Dr. Ujfalusy József és Dr. Losonczy Álmós orvosokkal hosszasan konzultált, de a megmentésére módot nem találtak.

Tegnap este annyira rosszul lett, hogy eszméletét is elvesztette s a család ekkor Rásó Gyula királyi tanácsos, alispánt kérte a beteg ágyához, a ki a hosszas agónia alatt, — egész fél tizig, a mikor a halál bekövetkezett, ott is maradt.

Kilenc óra után már alig lélegzett s egy hirtelen szívzélhűdés következtében tegnap este a legjobb, legnemesebb emberek egyike megszünt élni.

A megboldogult családja a legnagyobb kétségbeeséssel fogadta a másik szobában a halálhírt s a temetésre vonatkozólag az elhunyt legközelebbi barátai tették meg a szükséges intézkedéseket.

A halálesetről a család a következő gyászjelentést adta ki :

A legmélyebb fájdalommal és megtört szívvel tudatjuk a forrón szeretett jó férj, apa, fiu, testvér, vő, sógor és rokon szigeti Szöllőssy János Hajdúvármegyei tisztifőügyésznek folyó hó 24-én éjjeli 10 órakor, életének 48-ik, boldog házasságának 17 ik évében, 2 havi szenvedés után bekövetkezett elhunytát. Kedves halottunk földi részei folyó hó 26-án d. u. 3 órakor fognak Miklós-utca 1912. sz. háznál tartandó ima után a Kossuth-utcai sirkertbe örök nyugalomra tétetni, mely végzettségételle rokonainkat, ismerőseinket, barátainkat bánatos szívvel meghívjuk. Kelt Debreczenben 1897. február 25. Bánatos neje : Özv. szigeti Szöllőssy Jánosné szül. Tisza Karolina. Egyetlen gyermeke : szigeti Szöllőssy Károly. Szerető édes anyja : Özv. Szöllőssy Károlyné. Egyetlen testvére : Özv. Héder Lajosné gyermekével. Nagyiday Menyhért mint nagybátya. Id. Tisza Imre, mint após. Tisza Zsigmond és ilj, Tisza Imre mint sógorok. Özv. Vargha Károlyné mint sógorné gyermekeivel, Tisza Ilona férj. Molnár Sándorné gyermekeivel; — és számos rokonok nevében is. B é k e p o r a i r a .

A részvét.

Városszerte a legnagyobb részvéttel fogadták a halálhírt s Hajdúvármegye székházára már korán reggel felvonták a gyászlobogót.

Hajdúvármegye tisztikarában óriási lehangoltságot idézett elő a legjobb kollega halála s elhatározták, hogy a temetésen testületileg vesznek részt s a ravatalra díszes koszorut helyeznek. A tisztviselők valamelyike a sirnál gyászbeszédet mond s a családhoz részvétiratoz intéznek.

A tisztikar azonkívül külön s az alább következő gyászjelentésben is tudatta Szöllőssy János tisztifőügyész halálát.

A gyászjelentés a következőleg hangzik : Mély fájdalommal tudatjuk szeretett tisztársunknak, Hajdúvármegye tisztifőügyésze Szigeti Szöllőssy János urnak f. február hó 24-ik napján este 10 órakor, 48 éves korában, köztisztviselői működésének 8-ik évében történt elhunytát. Felejthetetlen tisztársunknak, barátunknak földi részei, a családi gyászjelentés szerint folyó február hó 26-án d. u. 3 órakor fognak az örök nyugalomnak átadatni. Debreczen, 1897. február 25. Hajdúvármegye tisztikara.

A „Polgári takarékos és segélyszövetkezet” igazgatósága ma délelőtti rendkívüli ülést tartott, K a t z Jakab elnöke alatt, a melyen szomoruan vették tudomásul, hogy a fiatal pénzintézet alapítója s elnök igazgatója meghalt.

A holnap délutáni temetésen az igazgatóság testületileg vesz részt s koszorut helyez a ravatalra, azonkívül a gyászoló csa-

ládhoz szintén részvétiratoz intéznek s emléket jegyzőkönyvben örökítik meg.

A megboldogult életrajza.

A megboldogult Szöllőssy János tisztifőügyész 1849 február 20-án született Huszthou, Máramaros vármegyében.

Atyja Szöllőssy Károly a vármegye alispánja volt.

Szóllőssy János tanulmányait Eperjesen végezte s már 1870-ben ügyvéd lett s Karczagon nyitott irodát, de onnan 1874-ben Püspök-Ladányba költözött át s itt irodája nagy kedveltségnek örvendett. Itt vette feleségül 1880-ban Tisza Imre földbirtokos leányát, Karolint, házasságukból egy kis ficska származott.

Hajdu vármegye tisztikarának 1889-ik évbéli restaurációja alkalmával Szina Gyula volt főügyésszel szemben, a közgyűlés Szöllőssy Jánost választotta meg tisztifőügyésszé s hivatalát azóta vezette példás szorgalommal s nagy lelkiismeretességgel.

Családi életében a legnagyobb boldogság honolt.

Ez év január havában alapította a „Polgári takarékos és segélyszövetkezet”, amely máris nagy kedveltségnek örvend.

Mulatságok.

Farsangi naptár.

Az ez évi farsangon eddig a következő bálok megtartásának idejét közölhetjük olvasóinkkal :

Február 27. Az izraelita nőegylet bálja a „Bikában”.

Március 6. A nyomdászok dalestélye a „Margit” fürdő disztermében.

Március 26 és 27. Az ömke műkedvelő előadása a színházban.

NAPI HIREK.

Debreczen, febr. 25.

Időjárás.

A központi meteorológiai intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható :

— Február 25. —

— Változó felhőzet. — Száraz. — Hőüljedés —

— Közigazgatási bizottsági ülés a megyénél. Márczius nyolczadik lesz Hajdúvármegyében ez évben a legnagyobb szabású közigazgatási bizottsági ülés, mert ez alkalommal kerül tárgyalás alá a belügyminiszter által kívánt s a mult évre vonatkozó összjelentés. Az ülésen, a mely délelőtti kilenc órakor lesz a vármegye-háza nagytanácstermében s a melyen gróf Dégenfeld József főispán fog elnökölni, a február hóra vonatkozó jelentések is felolvasás alá kerülnek.

— Meghívó gazdasági szakelőadásra. A debreczeni gazdasági egyesület a város-ház nagytanácstermében szakelőadást rendez, melyre egy gazdasági egyesület tagjait, valamint az érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja. Ezen szakelőadás a homoki szőlők telepítéséről már tartott előadás folytatásaként a szőlőmeteszés stb. munkákról fog tartatni, Szabó Lajos volt vinczellériskolai igazgató, a léta i és debreczeni minta szőlőtelepek igazgatója által. — Az előadás f. 1897. év márczius hó 2-án, kedden délután 5 órakor kezdődik. Ezen belépődíj nélkül rendezett előadásra felhívjuk az egész gazdaközönség figyelmét és felkérjük a minél nagyobb számban való megjelenésre. Debreczen, 1897. február 25. Váczy János elnök, Rickl Antal alelnök.

— Új terv a városházépítésére. Lapunk tegnapi számában egész terjedelmében közöltük Stáhl Géza főmérnöknek a városháza építése ügyében a városi tanács elé terjesztett

indítványát. Most mint értesülünk a Havranek és Adriányi féle tervezet mellett egy új terv is van Szabó József főszámvevőnél, a mely terv szerint a városháza egészen újonnan építtetnék. Az új tervezetet Tóth Béla helybeli építész készítette s szakértők nyilatkozata szerint kevés módosítással praktikus szempontból teljesen beválna a kiválmaknak. — A Tóth Béla által tervezett városházán is volna torony, de nem az udvarra, hanem az épület homlokzatára építve. Az új terv szerint az épület szintén kétemeletes lenne.

— **Áthelyezett tanár.** A földmivélsügyi miniszter Csérei Lajost, a debreczeni gazdasági tanintézet ügybuzgó segédtanárát a keszthelyi gazdasági tanintézethez hasonló minőségben áthelyezte.

— **Meglopott betegsegélyző pénztár.** Nagy veszélybe sodorta a debreczeni önálló munkás betegsegélyző pénztárt, Szabó Bálint elnök könnyelműsége, a ki a pénztárból egyszerűen nagyobb összeg pénzt vett ki saját céljaira költötte el. Az esetről tudósítók a következő részletes tudósítást közli: Az önálló munkásbetegsegélyzőpénztár tagjai már régebben sugdosták egymás között, hogy elnökük nem a iegtiszteletreméltóbban tölti be tisztét s hogy a pénztárból is bizonyos összeget vett ki, melyet saját céljaira felhasznált. A tagok végül egymás közt elhatározva e hó 16-án feljelentést adtak be az iparhatósághoz Szabó Bálint ellen.

— Az iparügyosztály vezetője, dr. Boldizsár Kálmán t. r. kapitány a feljelentés vétele után azonnal elrendelte a vizsgálatot a Kondor Kálmán városi számvevő közbejöttével meg is ejtették azt. A feljelentésben történt állítások a vizsgálat folyamán igaznak bizonyultak, mert nemcsak szabálytalan pénzkezelést konstatált a bizottság, hanem azt is, hogy a pénztárból kétszázötvennyolc forint három kr. hiányzik. A vizsgálat kifolyása lett aztán, hogy Szabó Bálintot — ki beismerte, hogy a pénzt ő vette ki a pénztárból — állásától azonnal felfüggesztették. Az iparhatóság, — mivel Szabó Bálint a hiányzó összeget ez ideig sem pótolta — az ügyet további eljárás végett áttette a kir. ügyészségre. A betegsegélyző pénztár tagjai ez ügyben vasárnap d. u. 2 órára rendkívüli közgyűlést hívtak össze, a melyen nem kis mértékű háborúra van kilátásban. A hatóságot a közgyűlésben Dr. Boldizsár Kálmán t. rendőrkapitány képviseli.

— **Egy gyáros öngyilkossága.** Brammer Henrik, kinek Budapesten óriási forgalmu gyára és öt fényes üzlete van, néhány évvel ezelőtt vette nőül Kellner Dávid debreczeni nagybirtokosnak Éva leányát, dr. Kellner Elek, városunk köztisztviselőjének álló orvosának nővérét, ki annak idején a debreczeni társaságoknak kedvelt tagja volt. Boldog házasságban éltek együtt, a melyet csak fokozott az, hogy két kis gyermekük is született, de a sors könyvébe más volt beírva. Brammer Henrik az utóbbi fél év alatt elvesztette minden vagyonát s az anyagi romlás a tönk szélére jutott. Ezt nem bírta elviselni. Néhány nappal ezelőtt neje, két gyermekével együtt hazajött Debreczenbe szüleinek látogatására. Ezalatt az idő alatt született az a rémes gondolat agyában, hogy megöli magát. Tervét azonban nem hajtotta addig végre, míg nem látogatta meg nejét s bucsut nem vett tőle, keblére nem ölelte két kis gyermekét. Vasárnap egész nap Debreczenben volt s hétfőn reggel a gyorsvonaton utazott vissza Budapestre, a nélkül, hogy családjával a legkisebbet is sejtette volna. A rákövetkező éjjel aztán elkövette az öngyilkoságot és meg is halt. Az esetről táviratilag értesített Kellner családát mély gyászba borította a nem várt öngyilkosság. Temetésére még az este felutaztak Budapestre.

— **Népesedési mozgalom.** Az anyakönyvi hivatal most állította össze az ez évre vonatkozó népesedési mozgalmi statisztikát. A kimutatás szerint a születések száma 492 volt, ezzel szemben meghalt 266 egyén. Eszküvő 93 esetben volt, kihirdetés pedig 143 esetben történt.

— **Köszönet nyilvánítás.** Alólt, elmulaszthatatlan kötelességemnek tartom hála-köszönetem kifejezését szíven is nyilvánítani mindazon mélyen tisztelt résztvevőknek, — kik forrón szeretett nőm végtisztes-ségtételénél megjelenni s azáltal nagyfájdalmamat enyhíteni méltóztattak: úgy szintén részvételtjes és kegyeletes megemlékezésért fogadják a debreczeni mélyen tisztelt dalegylet halás köszönetemet. Lovassy Károly.

— **Körözött rablógyilkosok.** Rémes rablógyilkosság történt tegnap este a fővárosban. Két ismeretlen ember berontott egy Haas nevű ékszerészhez s azt a legnagyobb kegyetlenséggel meggyilkolták s az üzletből nagy mennyiségű ezüst órákat s a darab kőves és tizenkét darab jegygyűrűt elrabolva, megugrottak. A budapesti rendőrség már az éjjel folyamán az ország minden részébe táviratozott, megküldve a gyilkosok személyleírását. Alapos a gyanu, hogy a gaz rablógyilkosok Debreczen felé vették az utjakat s a távirati értesítés alapján a debreczeni rendőrség a legmesszebb menő intézkedéseket tette meg, hogy az esetleg erre felé menekülő rablógyilkosokat kézrekeríthesse.

— **Új pipadohány és szivarka.** 1897. évi márczius hó 1-én az általános forgalomba levő dohány gyártmányok új árjegyzéke lép életbe, ez alkalommal a „Pipadohányok”-nál eddig szokásos 250 és 125 grammos csomagolási mód helyett e dohányok 200 és 100 grammos csomagolása léptetik életbe. Továbbá G. B. betűs „Brasil-Virginiai” elnevezéssel új könnyű faju virginiai szivar bocsátatik 100 darabonként 1 dobozban csomagolva a forgalomba. E szivar ára az árusok részére 100 darabonként 3 frt 65 kr, a fogyasztók részére darabonként 4 kr. Ugyanakkor, „Mephis” elnevezés alatt szopóka nélkül, új, egyiptomi módra gyártott szivarka kerül forgalomba, a mely 100 darabonként van egy kardonba csomagolva s az elárúsítók részére 100 drb ára 1 frt 80 kr, míg a fogyasztók részére egy darab 2 kr. Ugyancsak ez időtől kezdve az m. kir. különlegességi árudák utján két faj eredeti angol pipa-dohány bocsátatik forgalomba u. u.: „Te Three Castles” nevű dohány 1/4 angol forintnyi csomagokban 1 forint 90 krajczár és „Bright Bird's Eye” nevű dohány bádog dobozokban 1/4 angol fontnyi tartalommal 1 forint 50 krajczár árban. Nem különben a valódi egyiptomi szivarka különlegességek árjegyzékében felvett és „Kyriazi Freres” cairoi gyárából származó „Elite” parafa végű szivarkák 25-ös csomagolásban 1 forint 13 krajczár; és a Dimitrino & Cie kairoi gyárából származó „Luxor” szopóka nélküli szivarkák szintén 25-ös csomagolásban 88 krajczárnyi árban fognak áruba bocsátatni.

— **Makáma az igaz szerelemről.** Ez ám a történet, amely szomorú, vig is, — ki halja, igazán mosolyog is, sir is. — Nem tudja az ember, róla hogyan írjon, — tréfás verset mondjon, elégiát írjon? — mert szörnyű komikus ez a furcsa dráma — zenéjen tehát róla a pajkos Makáma. — H. Nánás községben — a falu legszebb lánya — nagyon nagy örömben — elkészült neki a menyasszonyi fátyol — férjhez megyen holnap Isten jóvoltából! — Borul hát lelkére rózsaszínű mámor — átkozottul csiklandozza szívét a kis Ámor. — Répánszky gazduram nagy lakzira készül — sütik a kalácsot, a rétest vég nélkül, — közelből, távolból sereglik a vendég — szüzekék menyecskék, daliás leventék. — Együtt van a násznép, út is már az óra násznagy uram nógat, nosza indulóra — prűszögő paripák megúnják az állást, — a tisztelendő is, a templomban ajvárást! — Hát mért nem mehetnek, mért nem indulhatnak? — tán ólomlába nőtt a vidám csapatnak? — nem nőtt ólomlába a vidámseregnék, — kurjongatva utnak azért nem erednek — valaki hiányzik a tarka násznépből — nem lehet esküvő a vőlegény nélkül! — Szemét a menyasszony homályosra sirja — jaj ez a gyalázat hogy viszi őt sirba! — Fátyolat letépi, virágait elhányja — ő a kerek virág legszánandóbb lánya! — Menyasszonyi diszből ahogy kivetkeznek — milyen meglepetés, amit észre vesz még — Arany medálya

eltűnt a nyakáról — még a karperecz is lilium karjáról — nem függ a fülébe drága filengője — micsoda gonosz kéz fosztotta meg tőle? — S ahogy gondolkozik, egyszerre, hirtelen, — megvillan agyába egy szörnyű sejtélem. — Hát ha vőlegénye azért ölelte — azért ringatta, azért becézgette — mig róla ügyesen mindent leoldozott — azután odébb állott, jaj, jaj, az átkozott! — Borul a lakzira sötét, gonosz árnyék — a vőlegény után lóra kap a násznép! — S lám, sikerrel járt a vőlegényvadász, — hozzák már, hozzák már, tolvaját a násznak! Ott van a zsebében az ékszer, — bevallja bűnét kétségbeeséssel. Eszedő szemmel néz menyasszonyára, — sóhajtva tekint a menyasszony is rája. — S azt hiszik, magától örökre elűzte, — menyasszony fátyolát vetette a tűzbe? — Szerelmes szivéből nem fakada átok. — Ennyit monda csupán: „Gyuri, megbocsátok!” — És a násznép ajkán zajos éljen zendül, — muzsika is csendül, majd a tánc is perdül, — foly tovább a lakzi, de hogy is ne folya? — Mulatnak, mintha csak mi se történt volna! — És én bámulattal végzem be ezt a dalt: — S ha a szerelem nem ilt ily diadalt! — Bűnbosszú ára isteni kegyelme — micsoda a tiéd mellett Julia szerelme? — Te vagy a világnak legangyalibb lánya — zengje dicsőséged szózatot Makáma!

— **Küry levele.** A Maypole Soap vezérképviselőségének Budapestben. Kötelességemnek tartom, hogy elismerésemet nyilvánítsam a kitűnő Maypole angol festőszappanért, melynek festői eredménye valóban meglepett. A különböző színezeteknek szivósága, frissesége és hogy ezen kitűnő találmánnyal régi, hasznavehetetlen ruhákat egész újjá lehet változtatni, várakozásomat felülmutta. Nem fogom elmulasztani a Maypole Soapot társaimnak legmelegebben ajánlani. Tisztelettel Küry Klára.

SZINHÁZ.

Budapestben.

— Ujházy Ede első fellépte. —

A legkiválóbb magyar jellem-színész Ujházy Ede tegnap este kezdte meg négy este tartó vendégszereplését. Ez alkalommal egy régi, nem sok belbecsű bíró, de mindamelllett kedves, mulattató vigjátékban a „Budapestben”-ben lépett fel s kreált benne egy magyar birtokost egy papucshős férjét. Ujházy Ede művészetéről felesleges volna kritikát írni. A debreczeni közönség előtt mindég ünnepszámban megy az az este, a melyen színpadunkra lép.

A nagy magyar művész első felléptére nagy közönség gyűlt össze tegnap este a színházba, hogy művészetét csodálja s a negyedik felvonásban nyílt jeleneten is perezekig tapsolt az ő legutolsó mozdulatáig is művészi játékának.

Az előadás maga is a legjobbak közé tartozott. Különösebben méltó partnere volt a vendég művésznek Lócserék né, a kinek jóízű diskkrét komikuma mindvégig derűtségben tartotta a közönséget.

Kiss Irén újabb tanujelét adta annak az állításunknak, hogy a vidék legelső salonkomikánéja. Tegnap este is jól megérdemelt tapsot kapott nem egyszer.

Szabó Irma, Molnár Rózsika, Szilágyi, Rubos jó keretet alkottak.

Vidor Dezső ez estén kiváló alakítást nyújtott Zágonyi hadnagy szerepében.

Egy igen tehetséges segédszínész Csérenyi Adél nagyobb szerepben mutatta be magát. Minden tekintetben jó alakítást nyújtott s jól megérdemelt tapsokban részesült.

Előadás, mint fentebb említettük gördülékeny, összevágó, rendezés kifogástalan. —tyl.

Vidék.

— Állami Szőlőtelepek Biharvármegyében. A filoxerának csapása Biharvármegyében is elpusztította a szőlők nagy részét, a melyeket csak részben sikerült megújítani. Ennek oka különösen abban rejlik, hogy az amerikai szőlővesztek a szőlőtulajdonosok nézve nagyon nehezen hozzáférhetőek, mert a szaporításokra felállított telepek is nagyon kis számmal vannak még. A földművelésügyi miniszter most Margitán és Élesden 8-8 holdas szőlőszaporító és szőlőoltvány készítő anyatelepeket akar felállítani, a min k végrehajtása véget felhívta a biharvármegyei gazdasági egyletet, hogy az ügyet pártolja.

— Egy községi jegyző bünei. A szaboles-megyei Kenézli, Viss és Zalkod községek körjegyzője, Kléger Béla ellen Mikecz János alispán vizsgálatot rendelt el, melyet egy központi főtitkár vezetésével a helyszínen a főszámvevő és főszolgabíróból küldött legközelebb egymásután következő tíz nap alatt, naponként a késő esti órákban is dolgozva — ejtett meg. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy Kléger Béla körjegyző több rendbeli közokiratot és okiratot hamisított; hamis bizonyítványokat állított ki, hivatali sikasztásokat palástolt el az államkincstár, a községi pénztárak és a lakosság kárára. Végül a három község egész irattárát, ezek között kataszteri birtokleveket, telekkönyveket, legelő állér főkönyveket, az inség kölcsönre vonatkozó főkönyveket, kimutatásokat az 1893. évi január elsejétől vannak meg s hogy az iratok hamarabb elrothadjanak, azokat vizzel locsoltatta. — Hogy ez iratok megsemmisítéséből a községekre és egyes lakosokra kiszámíthatatlan kár háromolhat, az kétségtelen.

— Katona lóvásárok Biharvármegyében. Az évenként tartani szokott katonai lóvásárok határnapját a következőkben állapították meg: Nagyszalontán márczius 17-én, Nagyváradon márczius 19-én, Érmihályfalván és Komándin márczius 29-én, és Székelyhídon ugyancsak márczius hó 31-én fogják megtartani a vásárt.

Különfélék.

+ Murkácsy Mihály betegsége. Murkácsy Mihály egészségi állapotáról kedvező hírek érkeznek. A mester, a kit Bonn mellett, Emdenben egy villában ápolnak, napról-napra erősebb s remélhető, hogy néhány hét múlva már visszatérhet rendes életmódjához. Visszanyerte emlékező tehetőségét s járása mozgása is egészen rendes már. Apolít orvosait megismeri s minden segítség nélkül táplálkozik. Feleségének, ki Bonnbán lakik, levelet is írt, melyben azt mondja, hogy néhány heti teljes nyugalom után szeretne visszatérni hozzá.

+ Vilmos császár, a szinpadi festő. A wiesbadeni udvari színházban májusban több ünnepi előadást rendeznek, a mikor nagy gondot fordítanak a művészeti és történeti kiállítására is. Először a Vágróf című történeti dráma kerülnek színre, melynek tárgyát a szerző a Hohenzoller a történetéből merítette. A dráma hőse III. Frigyes, nürnbergi vágróf, aki Habsburg Rudolf német császárnak legbelső embere volt és hősiességével kiváló része volt a morvamezei győzelemben, a mely ottokár cseh király életébe került. Vilmos császár, a ki feleségével szintén jelen lesz az ünnepi előadáson, maga rajzolta a dráma történetét és elrendelte, hogy az ő tervei szerint, Kautsky és Rottmark bécsi díszfestőkre bizzák a dekorációk megfestését. Ugyanennél a czégnél rendelték meg a Szentivánéji álom és a Szigfried díszleteit is, szintén az ünnepi előadásokra. Hülsen intédás három hétig volt e miatt Bécsben és természetesen főleg a Vágróf díszleteire nézve látta el bő utasításokkal a bécsidíszfestőket. Nem mondta meg nekik a Vágróf-hoz készült kréta rajzok szerzőjét, de aájuk volt írva a név: Wilhelm. Főleg bizonyos archaologiai és történeti részleteket (czimerek képek díszítések) ábrázolnak e rajzok, minthogy a császár óhajta az, hogy azok rajza legyenek a díszleteken. Az első díszlet a baseli tá-

bort tünteti föl, ahol Habsburg Rudolf Frigyes nürnbergi vágróftól tudja meg az első hírt német császárrá történt megválasztásáról. Egy egyszerű építészeti terv mutatja az ünnepi terem belsejét, a hol a német fejedelmek a császárválasztásra egybegyűltek, Vilmos császár rajza szabatosan megjelöli a tér beosztását és élénk mozgalmassal jelenet is mutat. Gyönyörű szép a császárné szobája a nürnbergi erkélyes várban a legisztaabb román stílusban. Egy negyedik dekoráció a fallensteini vár, ide rajzolta Vilmos császár a Hohenzollern család czimerét. Rendkívül hatásosak a Szentivánéji álom és a Szigfried dekorációi is.

+ Rabbiból plébános. A modern élet sok olyan érdekes metamorfozist hoz létre, aminőkről sejtelve volt az ókori átváltozások dus fantáziájú költőjének, Ovidius Nasonak. Hanem az az átváltozás, ami Gyöngyösön történt meg még a legmodernebb, legbámulatosabb metamorfozisek között is ritkítja párját. A metamorfozis hőse egy római katolikus plébános, aki valamikor egy zsinagógában hirdette az Ur igéit. Csak egyben nem változott a tisztelendő ur; rabbikorában oly fanatizmussal esküdött a talmudra, mint aminő szenvedélyes híve most a bibliának. Már háromszor megjárta Rómát, most is éppen onnan jött haza és Gyöngyösön pár napig az ottani Szent Ferenczrendi szeretetház vendége volt. A tisztelendő ur már 12 év óta viseli a a katolikus papi reverendát és mint mondja, már számos zsidó családot térített a katolikus hitre. A térítés egyáltalán nagy szenvedélye s különös örömet okoz neki, ha egy-egy rabbinust is megnyerhet a hitnek, amelynek tanait jelenleg ő is hirdeti. Gyöngyösön is fölkereste az ottani rabbinust, hogy őt áttérítse; de a zsidó hívek főpásztora csakhamar eltérítette ettől a szándéktól a rabbiból lett plébánost.

+ Magdolna büne Stanislauban, egy kis legryel városkában, Szenszky Miklós vasuti irnok felesége azok közé az asszonyi állatok közé tartozott, a kik szépek, de veszedelmesek. Egy ideig csak megfért az urával, bár sok pörlekedésre adott köztük okot, hogy a férj keressete kevés volt, az asszony igényei pedig nagyok. Akkor a szerencse rámosolygott a kis irnokra, nagy összeg pénzt nyert a lutrin s boldogan vitte azt haza, hogy örömet szerezzen vele a feleségének. Az asszony örült is a pénznek, de nem az urával költötte el, hanem kapta magát, elutazott Budapestre és itt élte világát, a míg csak a hétézer forintjában tartott, Nem mondhatnók, hogy az ura busult utána; sőt ellenkezőleg nagyon hamar megvisszatalálódott, hogy a pénzzel együtt a rossz asszony is eltűnt. De ez az öröme nem tartott sokáig. Budapestben gyorsan fogy a pénz s Szenszky Miklósné nemsokára szegényen tért haza Stanislauba. Rimánkodott férjének, hogy vegye vissza, bocsásson meg, hű asszonya marad mindörökre. De a férj hajthatatlan maradt, nem hitt a Magdolnának. Szenszkykné pár nap múlva kora reggel felkereste ismét az urát, letérdelt ágya elé s könyörgésre fogta a dolgot. S mikor visszautasító választ kapott, balkarjával átölelte a férfi nyakát, jobbajával pedig revolvert vont elő s közvetlen közelből halántékra lötte az életerős férfit, a ki szörnyet halt. Azután elszökött volna a rémregényekbe illő gonosz asszony, de a rendőrség a vasuton elfogta.

Közönség köréből.

— Nyilvános nyugtázás. A debreczeni jótekonynövegyelet árvaházára begyűlt adakozások. Berger Henrikné és Bércsasz Sámuelné urnóik ivén: Varga Károlyné 2 frt, Berger Mórné 2 frt, Kövi Lajos 1 frt Hartstein Péterné 3 frt, özv. Jababovits Róza 1 frt.

Györfői Józsefné és Berger Jenőné urnók ivén: Kacsokovics Ivánné 2 frt. özv. Váradi Istvánné Ujvári Ilona 50-50 kr. Sztancsekné, Meiselsz. a-né, dr. Kerekesné, Weinberger L.-né 1 frt. Mácsai Sándorné, J. D. Konrad Jánosné 1-1 frt, K. L. 50 kr, Armós Bálint 3 frt Krausz

Vilmos 2 frt, Dr. Öreg Jánosné, Tóth Imréné, 1-1 frt Hirschfeld Ármán, Weimberger Albertné Nagy Jánosné, Szathmári Istvánné, Szöke Ferencz, Dr. Bayer Ferencz, Debrecezeni Gábor, N. N., 50-50 kr, Szathmári Istvánné 10 kr. Élesné, Lusztig Gyuláné, Szabó Antal, N. N., özv. Schirf J. Fisch Zsigmondné 20-20 kr Weisz D. 30 kr. N. N., 2 frt 10 kr özv. Simon Györgyné 2 frt, Medgyessy Lajos, özv. Dicsőfi Józsefné, Stern Izidor, Sz. K. Strobek Gusztávné, Rózsa Lajos, Paczelt Jánosné, Lippmann, ifj. Dicsőfi Józsefné 1-1 frt, N. N. Karczay, Schwarcz, Margitayné 50-50 kr, Fischbein Ignáczné, Berger Jenőné 2-2 frt, özv. Nánássy Lajosné, N. N. Mentze Henrikné, Berger Fischbein Fáni, Drucker Mórné 1-1 frt, Berger Henrikné 3 frt. Készpénz összesen 65 frt 50 kr és Kunz József és társa árúk.

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

Debreczen, február 24.

Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.

Készáru változatlan.

Oszi buza	7.80-7.82.
Tavaszi buza	6.52-6.54.
Oszi rozs	6.00-6.01.
Tavaszi rozs	3.83-3.84.
Oszi zab	
Tavaszi zab	
Tengeri új	

Sertésiacz. Budapest-Kőbánya 1897. február 24.

Magyar elsőrendű Öreg nehéz páronként 400 klgon felüli sulyban (— krtól — krig. Öreg közép (páronként 300-400 kgr. sulyban) — krtól — krtól klg. Fialat nehéz (páron — 320 klgon felüli sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialat közép (páronként 251-320 klg. sulyban) — 54 krtól 55 — krig. Fialat könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) — krtól — krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klgon felüli sulyban) — 52 krtól — 53 krig. Közép (páronként 220-280 kgr. sulyból) — 44 krt — 45 krig. Könyű páronként 220 klgig terjedő sulyban — 43 krtól — 44 krig. III. Szérbiai: Nehéz (páronként 260 klg. felüli sulyban) — 51 krtól 52 — krig. Közép (páronként 220-260 klg. sulyban) — 49 — krtól 50 — krig. Könyű (páronként 220 klgig terjedő sulyban) — 47 — krtól 48 krig.

Sertés létszám: 1897. évi február hó 22. napján volt készletben: 7895 darab 1897. évi február hó 23. napján felhajtott 410 drb 1897. február hó 23. napján elszállított 196 drb. 1897. febr. hó 24. napjára maradt készletben 8109 drb. Hízottsertés forgalom változatlan.

CSARNOK.

Lidérczfény.

Irta: Sz. Buday Etel.

(Folytatás.)

Ezen kis paradicsom volt az ő világa azon idő óta, amidőn is egy hajnalon az öreg kertészék arra ébredtek fel, hogy közelből gyermek keserves sirása halatszik.

Az anyóka kinézett és a levendula ágyban elterülve egy nőt látott kicsiny gyermekével.

A nő, az ő eltévedett leánya volt, ki évekkor azelőtt elhagyta a szülői házat, hová még is vissza tért, mint az élet dere által halálra csipett virág, magával hozva szegényét, az atyátlan kis Lollát.

Az anya, még azon nap elhunyt s lecsukott szemével elzárult örökre azon varázscsillogás, mely lidérczfényként előtte bolyongva csaiogatta ki a világba, bele az ingoványba, hol elvesztette lelke, teste üdeségét.

A kis Lolla, anyja hiját nem érezve nőtt, nevekedett egyenlő üdén a virágokkal, melyek

1877
50/1 a hieg.
1897
4. m. a hieg.

február 25.

1897. február 25.

DEBRECENI HIRLAP

7

Tóth Imréné,
Berger Al-
Istvánné,
Deere-
Szathmári Ist-
Szabó
Zsigmondné
N., 2 frt 10 kr
gyessy Lajos,
Zidor, Sz. K.
Paczelt Já-
Ózsefné 1-1
Margitayné
Berger Jenőné
N. N. Mentza
Áni, Drucker
3 frt. Kész-
Lunz József és

február 24.
nyí czég jelen-

0-782.
2-654.
0-601.
3-384.
K ó b a n y a

Oreg nehez
nyban (-
áronkint 300
krtól
klgron fe-
Fiatalkö-
nyban) -54
(páronkint
krtól -
Nehéz (pá-
-52 krtól
-280 kgr.
g. Könyv-
ban -43
Nehéz (pa-
-51 krtól
-260 kgr.
g. Könyv-
ban) -47-

február hó
darab 1897.
ajtatott 410
elszállítá-
ára maradt
s forgalom

K.

az ő világa
on az öreg
közlel

ndula ágy-
y gyerme-

volt, ki
ázat, hová
által ha-
szegényét,

yt s lecsu-
varázs
bolyongva
goványba,

rezve nőtt,
al, melyek

közt élve lelke tiszta üdesége egyenlővé fej-
lődött a virágok illatával; csak hogy öröklés-
ként, az ő szemébe is égett azon mélységes
tűz, melynek bolygó fénye vészbe csalogatta.
Ezen egyszerű nép okulva a lányok
vesztén, féltve őrizték az unokát.
Mihelyt serdült, a kerten kívül nem bo-
csátották: még iskolába sem járaták, a mi-
ért a jó szomszédok iteletét vonták magokra,
de az öreg Jean apó azt mondta, — inkább
ne tudjon olvasni, minthogy a könyvek elfor-
gassák a fejét, — mint az anyjának is elfor-
gatták.
De azért még is tudott az ő képzelgő
szelleme csodás dolgokat olvasni a mindenség
nagy könyvéből; mely mindenki előtt tárva
áll érthető betűivel.
A kert rügyező bokrai, a gyümölcsfák
virágos galyai, a nagy táblák nyílló virágai
népesítették be az ő képzelését. — A rózsák,
liliomok illatos kelyhéhez hajolva, beszélt
hozzájok mint barátnőkhöz. Tőlök kért választ
mesés beszédjére s a lidércfény mely lelké-
ből kisugászott, meg szólaltatták a virágokat
és ő a virágok kelyhére hajlva fülét, hallgat-
ta a titkos zsongást mely lelkében szólalt
meg, úgy mint ha a virágok feleltek volna.
— Mit csinálisz? — Kérdé olyankor nagy
anyja.
— A virágok beszédét hallgatom — vá-
laszolt átszellemlőten a lányka.
Ez akkor a jó öregek, össze dugták fe-
jüket s elszomorodva mondták egymásnak
„aként tesz mint anyja is tett. Isten óvja, de
még ez sem lesz szerencsésebb.“
Azután tiltották az ily bolondságoztól.
Nem tudták szegények, hogy a szárnyaló lel-
ket nem lehet megbénítani, röptében megál-
lítani. S a még kora reggel, csokrokba kö-
tötte a harmattól friss virágokat, a melyeket
őreg szülei szállítottak később Párisba eladás
véget, ő akkor is álmadozott, édes álmokat,
mit tova susogott a szellőnek, a felette haladó
felhőknek, minden egyes virág levélnek.
Nem ősmerte e szót „ábránd“; nem is
tudta leírni, de azért érezte
Nem értette e szót „szerelem“: de azért
annak csirája, habár mélyen is kebelében
szunyadt s az első napsugárra, mely rokon-
szenvvel behatolt lelkében kisarjadztatá azt,
anélkül hogy védekezni tudott volna ősmert-
len hatalma ellen.
Nem lehet módosításokkal a vélünk szü-
letett érzelmeket legyőzni, vagy kiirtani.
Őreg szülei naponta korán mentek Pá-
risba, elárusítani virágaikat, s az évszak kü-
lönöző gyümölcseit, melyet a kert bőven adott.
Különösen híresek voltak az öreg Jean apó
francia őszi-barackjai, melyeket lécz-keri-
tésre futtatva nevelt. Ha szép termése volt,
elmerészkedte vinni azokat arulni még a nagy
urak negyedeibe is, hol csak hamar fényes
eredményrel tul is adott rajtok; így az öreg
apót, már ősmerte a Faubourg, Champs-Elysi-
en, a rue Rogalen sétáló közönség azon kis
része, mely közelben lakott, vagy rendszeren
ott mulatott. Már messziről kiálták, ha gör-
nyedt alakja feltűnt az öregnek, gyümölcsös
kosárral a hátán „ide, ide Jean apó, ha szép
barackja van“! és fő keresményét csodás szép
barackjával kereste meg s még az öregek az
üzlet után jártak, — addig magára maradva
Lolla kényére álmadozhatott, vagy sajátos
röktönzött dal mellett kedvére tánczolhatott,
oly tánczot, melyet sem azóta, sem azelőtt,
hozzá hasonlót még soha senki nem tán-
czolt.
A kert, az előrehaladt nyár teljes pom-
pájában diszlett.
A rózsák ezrei, illatozva virultak, míg
alattok párnai ibolyák sötétlen nyíllottak, bal-
zsamos illatot terjesztve.
A zöldsvény mentén magas flokszok,
rózsaszín, fehér, lilla csokros virágai diszeleg-
tek. A babérfák, magnoliák, ciprusok sötét
zöld ligetet képeztek a kert közepén, még az
agariák, banánokkal szegett virág ágyak tarka
szinvegyületbe virultak, úgy egymáshoz sim-
mulva, a forró légtől lankadtan, csős violák,
teljes szegfűk, petuniák, verbénák illatoztak.
Az egész kert felett, illat pára lebegett,
egybe vegyülten a jól öntözött föld nyirkos
kigőzölgésével és cz üvegházszerű atmoszférá-

ban, kábultan ült a ház árnyában, az olajfa
alatt Lolla, vállán a gunnyasztó seregélylyel,
mely álmosan bóbiskált, apró szeméit erősen
hunyorogtva.
Dob pergés hallatszott a távolból, Lolla
felucsdodva tekintett szét; azt hitte hogy ka-
tonák vonulnak el a ház előtt, amint ritkán
meg is szokott történni és sóváran várta, ha
szokásszerint felhangzik e a zene, mely a na-
pot ránézve mindig ünnep-nappá tette. Ő meg
más zenét a katoná zenén kívül soha nem
hallott; de ez is egészen elbájolta s míg ki-
sebb volt, a többi gyerekekkel együtt ugrálva
kísérte tova a zenészeket, a még csak lábacs-
kái birták, de a midőn nagyobb lett, csak is
a sövényen keresztül hallgatta, leste, vagy
tánczra penderülve addig lejtett nekivadultan,
a míg hallhatta őket s azután lepihent a pá-
zsisra, tovább merengve a fejszében zsongó bü-
vös zene hangjai felett.
Tehát akkor is azt hitte, hogy zenével
katonaság vonul át az uton és a várt „jól ös-
mert hangok helyet más zene szólalt meg;
mely nem volt oly zajos, nem oly nagyszerű,
de sokkal kellemesebb. Valami fuvó hang-
szer gömbölyű hangja hallatszott, melankolis
tempo tam... tam ütés mellett, melybe
apró csengők csilingelése vegyült, hol hal-
kábban, hol erősebben, amint kezelték a kis
csengős kizidobot.
(Folyt. köv.)

Ujházy Ede urnak harmadik vendégjátéka.

DEBRECENI VÁROSI SZÍNHÁZ
Folyószám 153. XXXV. bérletszűnet (páratlan.)
Holnap pénteken 1897. év február hó 26-án
Ujházy Ede ur 3-ik venlégjátékául bérletszűnetben

Péntek este.
Dramlette 1 felv.

Katonásan. Szép Galathea.
Vigjáték. Operette.

Holnapután szombaton 1897 évi február hó 27-én
Ujházy Ede 4-ik vendégjátékául

Constantin abbé.
Vigjáték 3 felvonásban, írta Dacourcelle és Halmy.

Tájékoztató.

A Gönczy-egyesület „Otthon“-a a keresk. aka-
démia palotájában.
Nyilvános olvasóterem, a kollégiumban nyitva
van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6 óg.
Museum, a kollégiumban, nyitva van vasárnapon -
ként d. e. 10-12-ig.
Famunkatanítás. A kézügyesítő egyesület főreál
iskolai műhelyében d. u. -4 óráig. Kedden: Előkészítő
csoport. Szerdán és pénteken: haladó csoport.

Zene-estélyek.

Az „Arany Bika“ kávéházban hetenkint két zene-
estély van: hétfőn Rácz Károly, szerdán a Magyariak.
A Hungaria kávéházban minden szerdán, szombaton
és vasárnapokon Rácz Károly és Magyar testvérek
zenekara.
Az „Arany Bika“ vendéglő éttermében vasárnap es-
ténként a Magyar testvérek, Rácz Károly és Dajna Bandi
zenekara felváltva tartanak zeneestélyt.
Az „Angol királyi“ vendéglőben kedden Magyar
testvérek, pénteken Rácz Károly és vasárnap Dajna Bandi
játsszanak.
A „Margit“-fürdőben vasárnap és ünnepnapokon d.
u. 4-6 óra közt sétatáncverseny. — Játsszik a ka-
tonazenekar.
A „Corso“ kávéházban kedden, csütörtökön és va-
sárnap Rácz Károly és Dajna Bandi zenekara tartanak
zeneestélyeket.
Sauer Sándor „Arany sas“ kávéházba minden hét-
főn este Dajna Bandi zenekara zeneestélyt tart.
Vilmos Ferenc kávéházában a Sas-utcai „Otthon“-
ban zeneestély hetenkint háromszor.

Vasuti közlekedés.

Ervényes 1896. október hó 1-től.
Egységes vasuti idő szerint.
Debreczenből indul:
Budapest-felé gyorsonat reggel 8 ó. 49 p.
Budapest-Nagyvárad felé délután 12 ó. 36 p.
este 10 ó. 31 p.
P.-Ladány-Nagyvárad felé) délután 3 ó. 48 p.
minden kedden éjelen 12 ó. — p.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat. este 8 ó. 15 p.
Szatmár-M.-Sziget felé délután 4 ó. 7 p.
Szatmár-M.-Sziget felé este 8 ó. — p.
éjelen 8 ó. 05 p.

Csak Szatmárig reggel 8 ó. 30 p.
Miskolcz-Kassa felé) reggel 8 ó. 25 p.
Miskolcz-Kassa felé) este 8 ó. 10 p.
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé délután 4 ó. 02 p.
(m. á. v.-tól reggel 5 ó. 28 p.
H.-Böszörmény-Büd- vásártérről 5 ó. 51 p.
Szt.-Mihály felé (m. á. v. délután 3 ó. 57 p.
vásártérről 4 ó. 10 p.
Füzes-Abony felé m. á. v.-tól reggel 4 ó. 42p.
vásártérről 5 ó. — p.
Ohat-Köcs-Polgár felé m. á. v.-tól d. u. 4 ó. 12 p.
vásártérről d. u. 4 ó. 24 p.
Derecske-Nagy-Léta felé r. 8 ó. 35 p. és d. u. 4 ó. 17 p.
) P-Ladánytól gyorsvonat.

Debreczenbe érkezik:
Budapest-Nagyvárad felől délután 8 ó. 47 p.
" " " gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
" " " éjelen 2 ó. 40 p.
Nagyvárad P.-Ladány felől reggel 7 ó. 40 p.
Csak P.-Ladánytól reggel 5 ó. 12 p.
M.-Sziget-Szatmár felől reggel 7 ó. 50 p.
" " " délután 12 ó. 16 p.
" " " este 10 ó. 16 p.
Csak Szatmártól este 6 ó. 58 p.
Kassa-Miskolcz felől reggel 8 ó. 07 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől déli 12 ó. 21 p.

Debreczenbe érkezik:
Kassa-Miskolcz felől este 7 ó. 50 p.
(vásártérré reggel 8 ó. 09 p.
B.-Szt.-Mihály — (m. á. v. hoz " 8 ó. 17 p.
H.-Böszörményi felől (vásártérré este 6 ó. 40 p.
(m. á. v. hoz " 6 ó. 49 p.
Füzes-Abony felől vásártérré délután 5 ó. 23 p.
Füzes-Abony felől m. á. v.-hoz 5 ó. 32 p.
Ohat-Köcs-Polgár felől vásártérré reggel 7 ó. 50 p.
" " " m. á. v.-hoz " 8 ó. — p.
Derecske-Nagy-Léta felől r. 7 ó. 25 p.
Derecske-Nagy-Léta felől d. u. 8 ó. 18 p.

Budapestről Debreczenbe indul:
a délután 8 ó. 47 p.-kor érkező sz.-v. reggel 9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy. v. délután 2 ó. 15 p.
az éjelen 2 ó. 40 " " sz. v. este 7 ó. 06 p.
" " 2 " 40 " érk. sz. v. (P.-Ladányig
gy. v. átszállással) este 9 ó. 15 p.

Budapestre érkezik:
A reggel 8 ó. 40 d.-kor induló gyv. d. u. 1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 " " sz. v. este 8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 " " reggel 5 ó. 45 p.

Bérekocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
3/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órában túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végtszűnetesség a templomban történik, A temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	1 20	30
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nap- pal menet vagy jövet kézi táskával	50	3
éjelen	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málha után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszuszgyár, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	30	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéshoz menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással	1	70
minden következő órára	60	4
Külső barom- és lövésártérré oda és visz- sza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	40	30
Katonai laktanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
minden további órára.	40	30
A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak.		

Eladó vagy bérbe kiadó.

A Tégláskertben két és fél nyilas
szántóföld. Továbbá egy garnitur butor,
függönyök, faliorák és több butorok. Szent-
Anna-utca 2538. számú háznál.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

Debreczenben, Nagyvárad utca 2087. sz. Gáll Ferencz ház. — Ajánla magát mindenféle

KUTASI IMRE

gyors és pontos elkészítésére

Elvállal: tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott íveket,
ÉT-, BOR- és ÁRLAPOKAT; DISZMŰVEKET
 arany, ezüst és szhnyomatban;

díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legjutányosabb árban eszközölhetnek.

A papír gyári árdan számíttatik.

HIRDETESEKET a kiadásomban a portó kint megjelendő „DEBRECZENI HIRLAP”-ban legelőcsöbönau számítva közölteszek.

KUTASI IMRE
 könyv- és könyvmda tulajdonos.

LONDON

DISZOKLEVÉL 1871.

a legjutányosabb áron felvállaltatnak.

Debreczen, 1897. nyomtatott Kutasi I. könyvnyomdájában